

Ugeskrift for Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

Nr 39.

Lørdagen den 24de September 1859.

3die Marg.

Indhold.

Hesten. — Udsligt over det afholdte 5te almindelige Landbrugsmøde i Thronbøllem fra 1ste til 5te Juli 1859.
— Inden- og udenlandske Efterretninger.

Hesten.

(Fortsættelse fra No. 38.)

Førend vi stride videre ville vi i al Korthed berøre Frankrig.

Det stod langt tilbage for England, men syntes at ville opvaaagne af sin Dvale mod Slutningen af Ludvig den 15des Regjering. Madame Pompadour oprettede da et Stutteri paa det rige Gods, hvis Navn hun bar; ligeledes køb Ludvig den 15de sin Staldmester at oprette et Stutteri i Min. Det var paa denne Tid (i November 1754) at Lord Paascool viste de engelske Hesters Fortræffeligbed. Han veddede om i to Timer at tilbagelegge de 5 norske Mile, som adskillige Fontainebleau fra Paris, hvilket Veddemmaal han vandt; ja han kom endog 10 Minutter før den fastsatte Tid til Maalet. Senere i 1776 fandt Veddeløb Sted i Sablons Fontainebleau og Vincennes. Englandsdernes Begejstring for Hesteveddeløb havde ogsaa smittet Frankrig; men England var langt forud, og selv den Dag idag gaar Frankrig kun i sin Nabos Spor. Uagtet enkelte glimrende Tidspunkter, som fulgte Oprettelsen af en Jockey-Klub i 1833, kunne Seterherrerne fra Chantilly, Versailles, Bologne og Paris endnu ikke maale sig med Newmarkets, Ascots, Doncasters, Yorks, Good-Woods eller Epsoms. Hvor der er Tale om en udmerket Hest, er det altid et engelsk Navn, man hører. Flying-Dutchman f. Ex., denne berømte mørkebrune Hest, født i 1846, vandt i 1849 ved et eneste Løb i Epsom en Sum af omtrent 30,000 Spd. Den benyttedes for sidste Gang som Veddeløbshest 13de Mai 1851 i York.

Den historiske Fremstilling, som vi nu have givet vore Lesere, er ikke nogen Bisag; thi ved dennes Hjælp kunne vi nu i Korthed omtale Enkeltheberne ved de forskellige Hesteracer i England. Vi ville begynde med Stashesten og senere komme til Arbeidshesten.

De forenede Algers Stashester udmerke sig ved Egenstaber, som de stølge deres fjernere eller

nermere Nedstammen fra Veddeløbshesten, hvem vi alter vil omtale.

Den engelske Veddeløbshest*) udmerker sig ved et smukt Hoved, liden Underkjev, lysfulde og dristige Dine, store Nesebor, hvilket Alt erindrere om dens orientalske Nedstammen. Hodernes Lengde og Elasticitet, Skuldrenes Bøining, den lødende Bagdel ere alle Kjendemerker paa Racens Hurtighed. Hviden foran paa nogle beviser det berøste Blods Overlegenbed over det arabiske. Den er fra 9 til lidt over 9 Quarter høj. I Korthed sagt er denne Hest en modificeret og foredlet Araber. Maalet er naaet ved 2 Aarhundreders omsorgsfulde Valg i Henseende til Stamfædre og ved Fodring saa sterk, at den kunde modvirke den svekkende Indflydelse af et fugtigt Klima. Racen er nu saa vel akklimatiseret paa de britiske Der, at den kan trives der. Naar den bringes over paa Fastlandet vantrives den aldeles og synes at lide af Hjemve. Alle Hestelibbære kjender Anekdoten om Greven af Bedouilles engelske Hest Snow-Ball, som ved et Veddeløb i Boulogne styrte ud i Havet ved Synet af Englands hvide Kyster. Man blev nød til at sette efter den med Baad for at hindre den fra at dø som et Offer for sin Kjerlighed til Fødelandet.

Racen benevnes udenfor England „Fuldblod“. Englenderne benevne den dels blood dels thoroughbred (fuldkommen udviklet). Ordet Blood fordrer en noiere Forklaring. Det er paa en vis Maade ensbetydende med Adel og taget i denne Betydning forstaaes herved arabiske Herkomst. I almindelig Betydning forstaaer man ved Blod Kraft, og man siger saaledes ofte om en Hest, at den har Blod, naar den er hurtig og sterk. Hvad Udtrykket thoroughbred angaar, passer det fortreffelig paa den engelske Veddeløbshest. Under denne Hests Opdragelse forsømmes intet, som kan befordre Udviklingen af de glimrende Egenstaber, hvis Spire Naturen har nedlagt hos den.

Føl, som bestemmes til Veddeløbshester, fødes i Almindelighed i de første Maanedee af Aaret, siden den engelske Jockey-Klub i 1833 besluttede, at Veddeløbshesternes Alder skulde regnes fra 1ste Januar. Lige fra Fødselen af giver man Dyret den mest nerende Føde. Hvis man har mindste Frygt for at Modermelken er utilstreffelig, giver man Følen anden Melk ved Siden af, ofte faar

*) Se Tegningen i No. 36.

den det første Aar Komelt. Samtidigt spares der ikke paa Havre, og i de store Indhegninger, hvori den tilbringer sin første Levetid, er der hverken Mangel paa Græs, Luft eller Rum til dens Krefters Udvikling. Allerede i det første Aar begynder man at dressere den. I en Alder af 6 Maanedene bliver den tilvandt Bidsletet og inden Høsten er forbi er den allerede indøvet i Løb paa 450 til 600 Alen, først i moderat Galop, senere forøges efterhaanden Galoppens Hurtighed samt Lengden. Omhu og Forsigtighed i dens Pleie fordobles mod den Tid, den skal betrede Beddeløbsbanen. Alle Hjælpemidler og Epidesindigheder bliver anvendt af dertil oplærte Røgere for at udvilde Hesten. Man underkaster den overordentlige Svødninger ved at tildekke den med tykke Tøpener, som forøger Virkningen af den Varme, som omhyggelig vedligeholdes i Stalden. Den faar hyppigt Afføringsmidler samtidig med en kraftig Føde og regelmæssig Bevægelse. Denne Behandlingsmaade formindsker Fedtproduktionen, giver Musklerne Kraft og forhøjer især Nervernes Følsomhed. Der fremløkkes hos Dyret en næsten feberagtig Iver og Livlighed.

For at røge og behandle disse Hester, som har et saare pirreligt og vanskeligt Gemyt, betjener man sig paa de britiske Der af en Klasse Menneker, som kaldes Grooms og Jockeys. De første røge og de sidste ride dem. Dste er Groomerne Børn, som leve i Haabet om en Gang at blive Jockeyer, et Haab, som ikke saa let opfyldes. Til at udøve denne farlige Profession, som krevrer saa megen Duellighed og Holdblodighed, udfordres der Mænd, som ei er tungere end Børn. En Jockey, som veier 100 Skaalpund, er udeluftet fra mange Beddeløb. Mange af disse Folk maa underkaste sig en strengere Levemaade end Dyrene. Fasten, Bevægelse og Afføringsmidler anvendes for ikke at overstride den fastsatte Tyngde, naar de stilles paa Begten. Naar det liden mod Beddeløbstiden kan man ofte se dem tilbagelegge henved en Mills Vei paa fastende Hjerte om Morgenen, iforte 5 à 6 Flanel's Skjorter for at komme i dygtig Svøb, og saaledes staffe sig af med nogle Pund Fedt. Alle Jockeyer er imidlertid ikke nodte til at underkaste sig denne Kur. Flere maa tværtimod tage Ballast i sine Lommer for at holde en til visse Slags Beddeløb fastsat Tyngde. Blandt det forrige Aarhundredes bedste Jockeyer nævnes den berømte Francis Buckle, som kun veiede 50 Skaalpund, Sadelen iberegnet, ved sin første Dystreden i 1783. Han var sin Tids første Jockey. Han blev imidlertid en Gang overtruffen af en Dame, Mad. Thornton, som ved denne Leilighed udviste saa megen Behendighed og Talent, at Seieren blev hendes. Buckle red en Hest og Madame Thornton en Hoppe, som tilhørte hendes Mand, Oberst Thornton. Blandt de nyere Jockeyer nævnes John Day, hvis Fader veiede det Tredebelte af ham, og Wood-Scott, som kun veier 50 Pund. Denne Profession er ofte meget indbringende; enkelte erhverve sig hele Formuer. En eneste Seier kan indbringe meget og Anledning dertil mangler ikke.

England alene, uden at tale om Skotland og Irland, har 141 Beddeløbsforeninger, 3 Gange saamange som hele Frankrig. De fornemste ere: 1) De 7 Møder, som holdes hvert Aar til forskjellige Tider i Newmarket tæt ved Cambridge. De strive sig fra Carl den 1stes Tid og har ligesiden Carl den 2den veret ei Møde for hele det engelske Aristokrati. Selskabet er udsøgt men ikke talrigt. 2) Beddeløbene ved Epsom, en 9 Mile fra London. De ere sterkest besøgte. Dste indfinder der sig $\frac{1}{2}$ Million Tilskuere. 3) Beddeløbene ved Ascott i Grevskabet Berk. 4) Do. ved Goodwood i Grevskabet Sussex. 5) Do. ved York. 6) Do. ved Donkaster. Den Alder, hvori en Hest nu fremmøder første Gang, er et den samme som forhen. I sidste Aarhundrede var det kun fuldvorne Hester, som betraadte Beddeløbsbanen; nu er det Jøler paa 3 Aar, ja ofte ei saa gamle. I Mangel af Styrke, som ei kan ventes hos Dyr, der endnu ikke have opnaaet den fuldsomme Udvikling, forbrer man Hurtighed. Løb paa fra 2 til 4 Mile erstattes nu af Løb paa fra 3 Fjerdingen til $1\frac{1}{2}$ Mil. Meden med korte Løb og alfor unge Hester er vist Hovedarsagen til Racens Forkleinselse, hvorover mange Englendere beklage sig. Langt hyppigere end for stöder man nu paa magre, langryggede Hester med svage og spede Lemmer; de løber vissefælgten hurtig, men ere ogsaa ofte ruinerede efter et eneste Løb. De fleste af Dagens Heste kunne kun gallopere; ellers snuble de, naar Marken er det mindste ujevn. Dersom man indstrenkede Bruken af dem til, hvad de ere uddannede for, saa var Skaden ei stor, men uheldigvis søges de som Stodhingster, og deres Indflydelse strekker sig ei alene til Beddeløbshesterne, men ulykkeligvis ogsaa til Ridehesten, altsaa til Kavallerihesten. Hvad her er sagt om England gjelder ogsaa Frankrig. Adelens Beddeløbsbaner besettes med 2aarige og 3aarige Jøler, som udføre korte Løb. Man kan let begribe, at ved saa korte Prøver de best byggede og mest styrige Dyr kan overvindes af disse slanke og spædbyggede Skabninger, som i det tekniske Sprog kaldes Fieilles (Høysinger). Meget kyndige Folk anser den edle engelske Race for saa ubartet, at de tror, at man igjen bør tage sin Tilflugt til det rene arabiske Blod. Andre igjen indstrenke sig til at raade Hesteopdretterne til kun at vælge sine Hingster blandt de Hester, som bruges ved Steeple-Jagten. Disse udmerke sig ved deres Velstathed og Styrke. Steeple-Jagten, som ogsaa kaldes wild-goose-chase (Graagaasejagten), bestaar i Skapperidt, hvori der handles om at naa et Maal (Taarn, Tre etc.) uanset de Hindringer, som Landskabet legger i Vei: Hester, Mure, Grøfter, Floder, intet maa standse den flætte Rytter. Det er en saare farlig Dvælse. Englenderne tilskrive en Doktor uden Runder fra Metton-Mowbray Opfindelsen af denne Slags Jagt. Han haabede ved disse Dvælses at faa Anledning til at treffe endel Arme og Ben i Led. Den gode Side ved disse halvsbrekkende Beddeløb er den, at dertil udfordres sterkere og mere velbyggede Hester, end ved Beddeløbene paa flad Mark. Tages Hensyn hertil, bør man ogsaa i

Frankrig lykønske sig med disse Slags Beddeløb; som nu har begyndt ogsaa der. De første Steeple-Jagter fandt Sted i Frankrig i 1834. Stetten ved Coulange i Nærheden af Blois var den 22de Marts 1834 Vidne til en Sæter, som Young-Maleck, en Araber, vandt over flere Konkurrenter, blandt andre ogsaa en trekvart engelsk Hest. Den 1ste April samme Aar fandt den første Steeple-Jagt Sted i Dalen Bievre tet ved Paris.

Vi se saaledes, at Beddeløbsracen kan inddeles i 2 Afdelinger: Hester, stiftede til flade Løb, samt til Steeple-Jagt. De første udmærke sig fornemmelig ved deres Hurtighed, de Sidste ved deres Styrke. Begge er imidlertid meget hurtige og ved forskjellige Prøver har det vist sig, at den engelske Race staar over alle andre edle Racen i Verden. Den engelske Hests fornemste Fortrin er dens Størrelse. I Galop tilbagelegger den i et eneste Spring 12 Alen, den arabiske Hest kun 7½ Alen. Man kan saaledes ei undre sig over at den sidste bliver overvunden, naar der er Tale om et Løb paa et Terræn, hvor den engelske Hest kan galoppere uden videre Anstrengelse. Anderledes vilde vist Udfaldet blive, om der var Spørgsmaal om en længere Prove gjennem Drfenens løse Sand, især hvis Løbet skulde vare flere Dage. En engelsk Hest vilde med storre Lethed tilbagelegge 8 Mil i 4 Timer, end 71 Mil i 6 Dage, hvilket en berømt Hest gjorde, som bragte Sir John Malcolm's Brevskaber fra Chyrax til Teheran. Den engelske Hest kan vel vere sterk, men i Grunden er den dog kun et kunstigt Dyr. Efter hvert enkelt Løb fordrer den en hel Her af Groomer for at afstørre sig, og forbt vilde det vere med den, hvis den ikke efter endt Dagverf fandt en vel opvarmet Stald og en vel fylt Høbef. Den arabiske Hest derimod er endnu i sin naturlige Tilstand. Den galopperer mindre hurtigt, det er sandt; den har maasse i en vis Forstand mindre Styrke end den engelske Hest, dersom man ved Styrke vil forstaa Kraft, udvist ved en enkelt Prøve, men den kan gaa uden Mad og Drikke i 36 Timer. Efter en anstrengende Dag kan den lade sig noie med nogle Haandfuld Byg i det Frlø, hvor den ogsaa tilbringer Natten, og den paafølgende Dag er den atter i Stand til at begynde paaany paa Gaardsdagens Anstrengelser. Saaledes har den engelske Hest og den arabiske hver deres Egenstaber og Fortjenester. Den ene har tilegnet sig en hoiere Grad af Hurtighed; men dens Helbred er ogsaa derved bleven svagere. Den anden er kun i Besiddelse af hvad Naturen har forlenet den med, og den har saaledes beholdt Tarvelighed forbunden med sit skjette Gemyt.

For at fuldende, hvad vi allerede have fortalt om den edle engelske Fuldblodsrace, maa vi omtale en meget hyppig Rideøvelse paa de britiske Der; nemlig Parforcejagten. Denne Jagt er bleven betydeligt forandret siden Georg den 3des Tid, fra hvilket Tidspunkt Revejagten skriver sig. Den moderne Jagt er kortere, men tillige langt hurtigere end før; den ligner helt og Steeple-Jagten. Nutidens Jegerer benytte ofte Steeple-Jagthesten, dog med Forbehold af at om-

bytte den med andre under selve Jagten, hvortil mod man forðum nesten udelukkende betjente sig af underfetsige Hester, som efter deres seragne Beskemmelse havde faaet Navnet Hunters, Jagerer (af Verbet hunt, at jage).

Den sande Hunter er nu vanskeligere at treffe paa, end før. Efter Kjenderes Sigende forener dette Dyr i sig Araberens lette Former med den nordeuropæiske Hests kraftige Skabning. Dens Jdre vidner om, at i den er forenet Styrke og Hurtighed. Dens Hoved er ligesaa lille og elegant som Beddeløbshesten; Halsen er mere krum; Skuldrene er sterkere; foran er den noget hoiere. Brystet er bredere, saa at Lungerne kunne arbejde med mere Lethed, og Aandedrettet er saaledes friere. Kroppen er noget kortere, men fyldigere og mere lavtliggende. Dens Fod er sikker, Krydset bredt og Laarene muskuløse. Et saadant Dyr løber naturligtvis mindre hurtigt end en Beddeløbshest, men den er meget sterkere. I en Alder af 7 til 8 Aar kan den galoppere i 3 à 4 Timer uden videre Fare for sin Sundhed. Irland er bekjendt for sine "Hunters", som fornemmelig udmærker sig ved sine Sprang. Man har seet dem med Rytter paa Ryggen springe over Mure mer end 3 Alen hoi. Men som forhen bemærket fordrer Nutidens Jagt nesten udelukkende Beddeløbshester og de irlandske Hunters blive ferre og ferre.

(Fortsattes).

Udsigt over det afholdte 5te almindelige Landmandsmøde i Throndehem fra 1ste til 5te Juli 1859.

(Fortsættelse fra No. 37).

Jeg har tilladt mig denne lille Udsigt fra Emnet kun for at søge at godtgjøre, at Gudbrandsbolernes Anskuelse om "Drelager" har sine fuldkomne gode Grunde. Skade blot, at det er saa yderst vanskeligt hos dem at finde en Hest med det "rette Drelag." Dreue ere, som allerede nævnt, kun anførte som Exempel paa Gudbrandsbolernes praktiske Hestekendskab. Alle øvrige Dele af Hestens Jdre bedømmes af dem ligesaa sikkert og fornufmæssigt; men en nogenlunde fuldstændig Beskrivelse derom vilde blive til en Bog.

Omendkjønt disse Hestekjennere ere meget sikre i sin Sag, saa maa jeg alligevel med Betægløse sig, at de oftest give sine egne Heste overdrevne Ros og Berømmelse, medens de uden Staausel rent nedsværte og fordomme alle andre; selv de mest fremragende Dyr. De Anmærkninger, som fremsættes mod visse Partier af den omhandlede Hests Jdre, er oftest røgtige, men de tage ikke i Betragtning, at der kan vere meget at anmærke ved en Hest i Detaillerne, og Dyret desuagtet i det Helø vere overordentlig værdifuldt og særdeles fremragende. Det er nemlig meget sjældent at finde Dyr, som nærme sig fuldkommenheden, og en i alle Henseender fuldkommen Hest

har vistnok Jngen endnu seet. De mest udmærkede Heste, som Historien kjender, have langt fra været fuldkomne i alle Dele. Om vi s. Ex. granske nogle af de mest udmærkede engelske Fuldblodsheste, saa finde vi, at den mest udholdende Hingst, som vittelig er funden, nemlig Bolipse, var paaafaldende lav fortil, og blev som Unghest solgt for 75 Guineer, men efter at have vist sin udmærkede Dygtighed, betales 225 Spd. for hver Hoppe, som den bedækkede, og den indbragte sin Eier mere end 200,000 Spd. Den berømte Godolphin-Arabian, som er Stamfader for en hel Stamme af Fuldblodsracen, havde noget sværkammert Hals, lidt Sveiryg og Do affskyvende Krybs. The Hero, der ved Kaplobning i Ascot Nar 1847 besejrede alle sine udmærkede Medbejlere, nemlig Wolfdog, Sting, Mendicant, Poynnton, Jericho, Sir Tatten, Sykes o. s. v., havde mindre smukt Hoved, maadelige Hover, brede Hofster og lavt ansat Hale samt lidt Pip-Has. (Efter Cecil og v. Boddien).

Den danske Professor i Veterinær-Videnskab, Hr. Prosch, besøgte i Maret 1857 det store østerrigiske Stutteri Mezöhegyes, hvor Besætningen er 3 a 4000 Heste, delte i 9 Stod eller selvstændige Stutterier, hvert paa cirka 100 Følhopper eller lidt derover. Af hans Beskrivelse over de ved dette storartede Stutteri for Tiden benyttede Stodhingste, sees, at ikke en eneste af dem er aldeles fuldkommen efter Dnsse. Hans Beskrivelse over de tvende Besselere ved det engelske Stod lyder saaledes:

„Northern-star, Fuldblod, har edelt Hoved, et godt Skulderleie med lang og smuk Hals, et bredt, men ikke dybt Bryst, flade og lidt høie Ben, samt et kort Krybs; Laarene mangle Muskelfylde, og den falder lidt i Ryggen.“

„Furioso, Fuldblod, har dybt Bryst, en udmærket kraftig Vagpart, stærke og vel proportionerede Ben. Boven er lidt kort, men Halsen let og velreist. Den falder lidt i Ryggen.“

Man maa alligevel ikke tro, at Professor Prosch anser disse Hingste for at være af underordnet Værd derfor, at de ikke ere fuldkomne efter Dnsse. Han siger ivertimod, at Furioso „paa Grund af dens smukke Afkom vil komme til at danne Hovedet for en egen Stamme.“ Hvis den var til Salg, vilde den sikkert blive betalt med mange Tusinde Spd. Men hvis denne Hingst var stationeret i Gudbrandsdalen og enkelte af de mest anseede Hestesjonnere dersteds havde yret om den, at Boven var lidt kort og at den faldt lidt i Ryggen, saa stulde formodentlig Ikke-Sjonnere i Hundredevis raabe paa, at Furioso slet ikke duede, „thi den er meget kort i Boven og svært sveirygget.“

Det forholder sig med andre Husdyr paa samme Maade som med Hesten, nemlig, at de kunne være overordentlig udmærkede uden derfor at være fuldkomne. Saa s. Ex. var den engelske Korshorns-Tyr „Comet,“ som i Nar 1810 blev solgt for 5000 Spd., og Oberstlieutenant Townleys Tyr af samme Race, „Master Butterfly“ kaldet, der Sommeren 1856 solgtes for 6000 Spd.,

samt Jonas Webbs Bædder af Southdownsrace, der om Sommeren 1855 blev betalt med 850 Spd., overordentlig fremragende Dyr, men alligevel ikke saa fuldkomne, at man jo ikke stulde kunne ønske, at de maatte være bedre.

Naar det er saa vanskeligt endog blandt de ædste Racer i Verden at finde aldeles fuldkomne Dyr, saa indsees det let, at Gudbrandsdølernes, der kun er i Besiddelse af en for Stedforholdene i mange Henseende visse fortinlig, men dog simpel Landrace, ikke lettelig kunne præstere fuldkomne Dyr. De burde derfor ikke saa ubarmhertigt fordømme hinandens Heste, men gjøre sig mere Umag med at udforske og erkjendige sig om disses virkelig gode Egenstaber, hvilket i Almindelighed er mindre let, men mere hæderligt og nyttigt end kun at udpege og overdrive Mangler, som Enhver kan se.

Som allerede anført, naar Hedemarken for Tiden ved Siden af og Stange Præstegjeld endog formentlig fremfor Gudbrandsdalen med Hensyn til Hesteavl, ligesom der paa Hedemarken findes ligesaa flinke Hestesjonnere som i Gudbrandsdalen.

Gaardbruger Nils Jørgensen Huseby har især udmærket sig som Hesteproducent. Hans Heste-Besætning, der bestaar af 24 a 28 Heste, er den bedste, som jeg har seet paa noget Sted i Norge. I omtrent et halvt Hundrede Nar har han med megen Interesse, Sagkundskab og god Fremgang beskæftiget sig med Hesteavl og er i Besiddelse af en vidstrakt Kjendskab til den nyere Tids fremragende Heste og disses Slektstabsforbindelse. Til sine Tider har han sendt enkelte Hopper indtil 26 Miles Vej for at parres med en Hingst, som han likte bedre end sin egen, eller nogen anden Hingst paa et nærmere Hold. Hans Søn Jørgen kan den Dag i Dag ordlydende repetere den Instrux, han fik af sin Fader, naar han som Gut stulde transportere Følhopper saa lang Vej, og Instruxen er saa god, at en erfaren Kavallerist eller Veterinær neppe vilde kunne give den bedre. Særliges interessante ere Nils's Fortællinger om, hvorledes forskjellige Hingste forholde sig ved at bevogte og holde Hopperne sammen paa Fjeldbeiterne, Anebdøer om Kampe mellem selve Hingstene samt med Bjørnene o. s. v. Jeg skal maasse paa andet Sted meddele Mere herom.

Under min Reise i Throndhjems Skift afvigte Sommer havde jeg Anledning til at gjøre mig lidt bekendt med Hesteavlens Tilstand dersteds. I Distrikterne omkring Throndhjems-Fjorden have Hestene i Almindelighed blodere og svagere Ben og Hover samt plumpere Hoved end den Gudbrandsdalske Hest. I den sidste Tid er flere med orientalsk Blod forædlede Hingste anskaffede fra Jämtland for at anvendes til Avl. Især er der paa Fjorden mangan Afkom efter en Proprietær Goldevin tilhørende Hingst, kaldet „Marquard,“ som er Søn til den i Sverige og især i Jämtland meget ansete Hingst „Herr Blint,“ der var en Meklemburger af orientalsk Herkomst og er af flere anset for at være den bedste Kavallerhest, som nogensinde er seet i Sve-

rige. Marquards Afkom er smuffere, fyrigere, lettere og mere udholdende i Løb, end Heste af den ublandede Landrace, men Bønderne klagede over, at de vare slageløse, hvilket naturligvis kommer deraf, at Almuen ikke har det rette Greb paa at haandtere de forblede Heste. Dr. Proprietær Vøghen paa Sundnæs af Jnderøens Præstegjæld, har en smuk Hingst, kaldet „Svithjod“, som er kommen fra Jämtland, men er af overvejende orientalsk Race. Denne Hingst er meget søgt endog af Jordbrugere, som bo flere Mil fra Sundnæs. Paa Gaarden Vold i Fogdn er ogsaa en Jämtlands-Hingst, som syntes mig at være af Herr Blirtes Slægt.

Det er neppe muligt at kunne anskaffe Hingste som tilfredsstillende Trøndernes Forbringere, siden de have faaet Smag paa Blodsheste. De ønske nemlig at erholde Hingste, som ere saa stærkt fundamenterede, haardsore, foielige og rolige Arbejdsdyr, som de bedste Gudbrandsdøler, samt derhos lette, rappe, fyrige og elegante, som de fra Jämtland komne Blodheste. Men alle disse Egenskaber træffes ikke gjerne i Forening hos en og samme Hest.

Naar jeg i Løbet af næste Sommer har gjort mig bekendt med Hesteavlsholdene i de Egne af Landet, som jeg endnu ikke har besøgt, skal jeg, saa hurtigt som Tiden tillader, udarbejde Forslag til yderligere Foranstaltninger til Hesteavlens Fremme. Blandt de Foranstaltninger, som jeg agter at foreslaa, skal jeg tillade mig allerede nu at nævne to, nemlig:

1) At der paa Statskassens Befordring aarlig maa afholdes en Udstilling af indenlandske Heste i Forbindelse med Stavns Hestemarked i Gudbrandsdalen, samt Uddeling af Præmier for de Dyr, som dertil maatte ansees værdige, saaledes som jeg i min Forestilling til det Kongelige Departement af 4de Januar d. N. har tilladt mig at foreslaa;

2) At det Offentlige forpagter eller kjober en af de bedste Sætre i Gudbrandsdalen, hvor alle præmiebelønnede Hopper skulde have fri Havnegang og fri Bedækning af den mest udmærkede Hingst som kan opdrives.

Fra alle Landets Egne fremkommer stedse Ønske om at erholde Stodhingste fra Gudbrandsdalen, eller af en ren Gudbrandsdalsk Race, og til Følge heraf maa det være af stor Bigtighed at bringe Hesteavlens i dette Distrikt til en saa høj Grad af Fuldkommenhed som muligt. Hvis der blev rigelig Tilgang af gode Gudbrandsdalske Hingste, kunde saadanne anbringes overalt i Landet, hvor de passede for Lokalfordholdene, til Hesteracens Bedligholdelse og Forbedring. Af denne Grund anser jeg det for at være en for det hele Land særdeles vigtig Sag, at Staten gjør, hvad som hensigtsmæssigt og med rimelig Befordring gjøres kan for at fremme denne Sag.

Det har ofte forundret mig, at ikke Staten for længere Tid siden har søgt at høste Gavn af alle de Betingelser for en god og for det hele Land gavnlig Hesteavl, som ere tilstede i Gudbrandsdalen, nemlig en i sig selv god Hesterace,

som har stort Ry, særdeles passende Lokalfordhold for Produktionen af haardsore og stærke Heste, samt, hvad som ikke er mindre vigtigt, Befolkningens Sands for Hesteavl og Besiddelse, i sin Midte, af flere praktisk dygtige Hestekjonnere.

Stav synes mig at være et særdeles passende Sted for Afholdelse af aarlige Udstillinger af indenlandske Heste, da det er beliggende omtrent i Midten af Landets fornemste Hesteavlsdistrikter, nemlig Gudbrandsdalen, Hedemarken og Thoten, og naar Udstillingen afholdes samtidig med Stavns Hestemarked, vil Mødet ved samme for de fleste Hesteavlsproducenter afstedkomme kun ubetydeligt Tab af Tid, idet de alligevel besøge nævnte Marked.

At rationelt arrangerede Dyrskuer og Uddeling af Præmier til fremragende Avlsdyr ere kraftigt virkende Midler til Husdyravlens Fremme, derom er ingen Tvivl, og i alle Lande anvendes hvert Aar alt større og større Summer til deslige Foranstaltninger.

Hvad Udstillingen ved Stav betræffer, saa vil den formentlig ogsaa blive meget gavnlig for Anskaffelse af Hingste for Statskassens Regning. Den, der forestaar Indkjøbet af nævnte Hingste, vil formodentlig dersteds faa den bedste Anledning til at vælge iblandt et stort Antal af Landets bedste Hingste, ligesom han dersteds kan stævne Møde med dem, som skulle have de for Statskassens Regning indkjøbte Hingste, for at kunne sige sin Mening om, hvorvidt nogen af de fremstillede Dyr falder i deres Smag.

Hvad angaar den anden Foranstaltning, som jeg muligens kommer til at foreslaa, nemlig Indkjøb eller Forpagtning af en god Sæter, hvor saa vidt Pladsen tillader, alle præmiebelønnede Hopper skulle have Adgang til fri Havnegang og Bedækning af den bedste af Statens Stodhingste, saa antager jeg, at den vilde blive særdeles gavnlig for Hesteavlens, især i Forhold til den dermed forbundne ubetydelige Befordring. Naar de til nævnte Sæter adgangsberechtigede Hopper mærkedes paa en reglementeret Maade, som hvisse kan — det blev forbudt Andre at efterligne, og Føllene af Præmiehopperne og Statens Stodhingste mærkedes paa samme Maade, samt ordentlig Stutteribog fortes over alle de ved Statens Sætre avlede Heste, saa vilde man derved i Tidens Løb erholde et stort Antal Heste af en god Stamme, hvis Slægtregister var nøiagtigt kjendt og fuldkommen paalideligt.

De saaledes mærkede og bogførte Heste vilde formodentlig med Hensyn til Racen blive benævnte efter den Sæter, som maatte blive anvendt for omhandlede Brug, samt betales bedre i Handelen end andre efter Udseendet lige saa gode Heste, og vilde denne Omstændighed formentlig aitter have tilfølge, at Konkurrencen om Præmie og Adgang til Statens Sæter vilde blive betydelig.

Her er ikke det rette Sted at fremsætte et detailleret Forslag om, hvorledes denne Sag burde ordnes, og jeg vover heller ikke i Fremtiden at fremsætte et saadant, med mindre jeg i Forveien har havt Anledning til at konferere derom med

af vedkommende Distrikt valgte sagkyndige Hesteopdrættere. Jeg giver mig derfor den Frihed ærbødigt at henstille til det Kongelige Departements Overtøelse, om hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt at anmode vedkommende Formandskaber i Gudbrandsdalen om at vælge en eller to sagkyndige Hesteproducenter fra hvert Præstegjeld til at fremmøde ved Udstillingen af indenlandske Heste for at raadslaa med mig om denne Sag og muligens andre Foranstaltninger til den Gudbrandsdalske Hestevæls Fremme.

(Fortættes).

J u d l a n d e t.

Christiania. I Statsraad den 14de d. M. behagede det Hs. M. at tilfsændelige, at under den Stilling, som Spørgsmaalet om Indførelse af Jury eller Eidsvorenindretningen i norsk Rettergang for Tiden har faaet, har Hs. Maj., uden i nogenformelig Hensende at ville for Høiflammes eget Vedkommende have foregrebet Afgjørelsen i sin Tid af dette Anliggende efter de forhaandenværende Forholde, anseet det nødvendigt at erholde paa Ny nærmere undersøgt det foreløbige Spørgsmaal, hvorvidt Norges Grundlov er til Hinders for i nogen Retning og for nogen Del at bringe Jury i Anvendelse, samt under Forudsætning af, at dette maatte besvares bekræftende, hvilken Forandring af de herved i Betragtning kommende Bestemmelser i Grundloven, der i Tilfælde, under behørigt Hensyn til Indholdet af sammes § 112, maatte være at søge forud tilveiebragt. Hans Maj. befaler derfor i Raade den norske Regjerings underdanigste Betænkning afgiven om Hensigtsmæssigheden af at det maatte blive paalagt nogle dertil stiftede lofkyndige og andre Mænd i Forening at meddele deres Betænkning over det nævnte foreløbige Spørgsmaal og hyad dermed staa i Forbindelse.

Hans Maj. Kongen overnatter paa Haffslund ved Sarpsborg, hvorfra han tiltraader Reisen til Christiania den 29de d. M. Hs. Maj. vil altsaa komme her til Byen samme Dags Aften.

— Ifølge Morgenbladet affendes der i denne Tid herfra til Trondhjem forskjelligt Slags Inventarium, som skal bruges ved Kroningen. Det skal være afgjort, at Hs. Maj. Kongen vil lade sig krone i April-Maaned i Sverige og i Slutningen af Mai-Maaned i Trondhjem.

— Jernbanedirektionen besluttede onsdags d. 21de d. M. at erklære en Dividende af 5 pCt. for de engelske Fortrinsaktier og 2½ pCt. for de norske Aktier. Disse norske Aktier erholdt i 1856 1¼ pCt., i 1857 3 pCt., i 1858 atter 1¼ pCt. og for 1859 nu 2½ pCt., hvorhos der iaar aflægges omtrent 9000 Spd. til Reservecapitalen.

— Der skal være indkommet Forestilling til Regjeringen fra Stiftamtmanden i Tromsø Stift angaaende de Overgreb, som russiske Underfaatter gjøre sig skyldige i paa norsk Grund. De komme i et Antal af 50 til 100 og tage Agn, foretage Stovhugst, jage deres Sauer ind paa norske Græsgange o. s. v. Fogden og Lensmanden i Syd-Baranger

hadde gjort Indberetning til Stiftamtmanden, da Russerne kom i saa stort Antal, at de offentlige Myndigheder et saa sig istand til at gjøre Modstand. Der antages, at disse Forhold vilde nødvendiggjøre og fremstykke Anlæggelsen af et Marineetablisement i Finmarken.

— Nat. til Mandag sidstleden bemærkedes Ildløs paa Lyststedet Klingenberg. Ilden var udbrudt i en Træbygning, der i Semmerens Lob af Louis Bartels er bleven benyttet til Udstilling af et Cyklorama og et anatomisk Museum, og snart var den skrøbelige Træbygning med dens brændbare Indhold nedbrændt til Grunden. Den uforfærdede Bygning var af Bygmester Pannewig for en Sum af 230 Spd. udlejet til Hr. Bartels for 5 Maaned. Der fandtes i samme intet Ildsted eller Kogeapparat, men kun en Gæstledning. Foruden Hr. Bartels og Kone samt Medhjælper Joseph Baer laa intet Menneffe i Bygningen. De erklære samtlige at være bleve vækkede af Ilden, og opgave ved den af Politimesteren strax i Nattens Lob foranstaltede Undersøgelse, Lidet eller Intet at have faaet reddet. Der opstod imidlertid allerede under den foreløbige Inspektion en saa stærk Mistanke mod dem, at tvende af de ovennævnte Personer holdes i Varetagsarrest. Saaledes fandtes hos Madame Bartels indfyret ved hendes nederste Klædebon over 800 Spd., taget det var opgivet, at de havde tabt alle kontante Penge. Cykloramaet og Museet m. B. er i forrige Maaned bleven assureret her i Byen i Selskabet Skandia for den betydelige Sum af 5500 Spd.

Under Forhøret iankendning af denne Brand er endnu intet Yderligere bleven oplyst til Bestyrkelse af Mistanken mod Mad. Bartels, hvorfor denne ogsaa er bleven løsladt af Arresten. Tjeneren Joseph Baer holdes endnu i Varetagt. Paa Brandtomten er fundet Blegene af 7 Abetatter. Ligeledes skal der være opbrændt nogle Papegøier og andre Fugle.

— Det danske Blad Fædrelandet indeholdt forleden en Opfordring til den danske Regjering om, at henvende sig til den norsk-svenske Regjering, for at de tre nordiske Riger skulde udruste en fælles Handelsflaade til et Tøgt til Japan. Ifølge denne Plan skulde den norske Stat for sin Part udruste en Dampkorvet. En saadan Henvendelse til vor Regjering er senere skeet, og det siges, at Hs. Maj. skal agte at forelægge begge Repræsentationer Forslag til de nødvendige Bevillinger i dette Oieblik.

— Af Blodgangsepidemien i Bratsbergs Amt er fra 12te til 19de ds. bleven bekendt et Antal af 105 nye Angrebne og 26 Døde, tilfammen angrebne i dette Amt 3122 og døde 469. I Medenæs og Kobhydelagets Amt vare til 9de og 10de September angrebne 411 og døde 44.

U d l a n d e t.

Sverige. Den svenske og den norske General-Postdirektor, Dhr. Friherre Stael von Holstein og K. Mohlfeldt, have haft Konferenter forat komme overens om Bestemmelser angaaende Postforholdene

mellem begge Riger. Moderne begyndte den 2den og sluttede den 13de af denne Maaned. Det opgjorte Forslag er den 15de indleveret til det svenske Finantsdepartement. Den norske Generalpostdirektor ledsages af en af det svenske Postværks Bureauchefer, Hr. Carl Öppen. Forrige Lørdag gav den svenske Generalpostdirektor en Middag, til hvilken, foruden de nævnte Herrer, vare indbudne Udenrigsministeren, den norske Statsminister, Statsraad Gripenstedt og Statsraad Birch-Neichenwald.

England. Englands og Frankrigs fælles Operation mod China er en afgjort Sag. Lord Cowley og Grev Walewicz have faaet det Hverv at forhandle angaaende de to Magters Korporation. Frankrig, tror man, vil tage Del i Expeditionen paa en meget omfattende Maade. Man taler om Afsendelsen af et Korps paa 12,000 Mand Landgangstropper, hvis Kommando skal overdrages den for Nærværende ved Lyoner-Armeen staaende General Wimpfen, som i den sidste italienske Krig var bestemt til at lede den tilsligtede Landning ved den venetianske Kyst.

Times melder, at flere Dampfregatter og Selskorfetter tilligemed 1000 Mand Marinetropper have erholdt Befaling til at afgaa til China. Samme Blad fordrer Afsendelsen derhen af talrige indfødte hindostanske Tropper.

Om de diplomatiske Forhandlinger angaaende Italien er man fremdeles uden nogen paalidelig Efterretning.

Kæmpedampskibet Great Eastern er nu i fuld Stand og gjorde for ikke længe siden sin første Udflugt ned ad Themsen. Den 9de September lettede det Anker og ankom lykkelig til Woolwich, ligesom det ogsaa uden mindste Uheld naaede Gravesend, hvor det forblev om Natten. Dygherren, Hr. Scott Russell, besigtede selv Maskinen, og fire af de sædvanlige Bugserdamperne vare for og agter satte i Forbindelse med Kæmpeskibet forat holde det i det rette Farvand. Da Skruen paa Great Eastern langsomt begyndte at arbejde, og man gav Bugserdamperne Signalet „Fremad“, laa der en graa Taage over Floden. Kun faa Mennesker viste sig ved Flodbredderne, thi efterat Skibet havde forladt Værftet, var man saa ofte bleven sluffet, at Ingen mere ret vilde tro paa dets Afgang. Men Stilheden varede ikke længe. Med Lynets Hurtighed udbredte den Efterretning sig blandt den forunderlige Amfibiebefolkning ved Themsen mellem London Bridge og Greenwich, at Great Eastern nu virkelig for bestandig forlod sin Ankerplads forat stille i Søen. Da Skibet først var forbi Greenwich, var Mængden paa Themsens Bredder voxet op til mange Tusinder; paa Floden havde Hundreder af alleslags Fartøier ligesom ved Trylleriet sat sig i Bevægelse, og omsværmet af disse svømmede Kolossen forbi det store Invalidhospital under uendelig Jubel. Men nu kom det allerfarligste Sted. Nedenfor Greenwich, hvor en Mudders fra den høire Bred trænger sig frem i Themsens Flodseng, gjør Floden en skarp Bøining, og det blev nu Gjenstand for utallige Væddemaal, om Skibet kunde passere denne, ligesom dette Spørgsmaal ogsaa havde forvoldt Direktøren søvnlose Nætter. Fatale Tilfælde! Netop paa dette Sted havde en letsindig Barl om Natten lagt sig for Anker midt i Floden,

og nogle Skridt derfra en lille udblevet Skonnert, der ikke duede til Noget. Leviathan maatte gjøre Holdt, indtil disse Dværge havde listet sig bort, da den ikke vilde glide hen over deres elendige Skrog. Men at gjøre Holdt midt i Strømmen, der gaar stærkt om dette Hjørne og drev „Great Eastern“ Agerdel voldsomt ind mod Flodbredden, var ingen let Sag. Begge de bagerste Bugsertong sprang ved den magtige Kraft, hvormed de strammedes, og dersom Skibet i dette Dieblik var bleven overladt til sig selv og Strømmen, vilde dets Agerdel usejlsomt have stødt paa den høire Bred, og det vilde da have spærret Floden saa fuldstændig — Gud ved, hvor længe — at ikke engang en fransk Krigsflaade vilde have kunnet smutte igennem til Duckinghams Paladset. I dette Dieblik viste det sig, at den Forsigtighed at holde „Great Eastern“ færdig til selv at bruge sin Dampkraft, ei var overflodig, samt at dets Maskine og Ror vare istand til at lyftr Kommando saa voldsomt, som man vel kan vente det af et almindelig velkonstrueret Dampskib. I et Nu arbejdede den uhyre Skru i Forening med Hjulene mod Sidestrømningen; langsomt svævede Skibet med sin Agerdel bort fra den truende Bred, og den næste Kommando bragte det til Lydig at ligge stille. Imidlertid havde de to smaa Dampere listet sig tilside, to nye Slæbetong bleve fastgjorte, og et Dieblik derefter svømmede Kæmpeskibet ud ad Strømmen under en uendelig Jubel fra alle de Tusinder, som stode paa Bredderne eller hang i Takkellagerne i den nærliggende Dol. Endnu havde „Great Eastern“ mange farlige Steder at befære: Sandbanker, Grunde og uregelmæssige Strømninger; men det gled uhindret over og ankom til Themsens Munding om Eftermiddagen Kl. 12½. Næste Morgen Kl. 7 gik det igjen til Søs.

Paa Veien til Portland tilstodte det imidlertid Skibet et alvorligt Uheld, idet en af dets Dampkedler sprang. Der var nemlig omtrent 100 indbudne Gæster ombord, hvoriblandt flere af de mest udmærkede Navigatorer, Ingeniører og Videnskabsmand i Europa. Alle vare som sædvanlig samlede til Middag omtrent Kl. 5½. Istedetfor, som man ellers plejede, at begive sig til den store Salon, gik tilhylle næsten Alle op paa Dækket. Det maa betragtes som en vidunderlig Styrelse af Forsynet, at der paa Skibets første Tur ikke fandtes et Menneske i den store Salon og hellerikke nogen paa det lille ophøiede Dæk omkring den forreste Skorstuen, hvor den skrækkelige Explosion skede. Den forreste Del af Dækket syntes at springe som en Mine, Skorstuen kastedes op i Luften, og under et forfærdeligt Drøn blandede Stumper af Tommer og Jern sig mellem hverandre; derpaa skjultes Alt af en heftig freinvældende Damp. Blandede og næsten bedøvede af den overvældende Røstelse, stode de, som vare paa Broen, ubevægelige, tæt indhyllede i den hvide Damp, indtil de bleve mindede om Nødvendigheden af at søge Skul for den Mængde Stumper af Glas, forgyldt Arbejde, Salomonornamenter o. s. v., der begyndte at regne ned i alle Retninger. De tyve til tredive Personer, som vare blevene fiddende tilbords i den Salon, der stode nærmest op til den, der sprang i Luften, kom nu op paa Dækket, og Kaserne vilde

kanne gjøre sig en Ide om Skibets fjæmpemæssige Styrke, naar de høre, at disse Personer vare aldeles uvidende om den frygtelige Explosion, som havde fundet Sted ved Siden af dem. Skibet forfalte alligevel sin Fart, ligesom om Intet var forefaldt.

En noiagtigere Undersøgelse har havt til Resultat, at den Beskædigelse, som „Great Eastern“ har lidt, ikke er saa betydelig, som man i Begyndelsen frygtede. Det har vist sig, at Reparationen kan lade sig udføre med en Udgift af 5000 Lstr., hvoraf 1000 Lstr. komme paa Decorationen af den store Salon. Af Tyskødere ere fem døde, og Ligskuet begyndte den 12te. Forklaringerne ved det Forhør, som blev optaget, bekræfte, at Ulykken er bevirket ved Explosion af de kondenserede Vanddamppe, som havde samlet sig mellem Skroffen og dens Beskædning, og ei været istand til at finde nogen Udgang.

Frankrig. Monitoren for 19de d. M. indeholder en Artikel, hvori der siges, at Presseloven af 1852 ikke er nogen Lov given for Leiligheden, men staar i noie Forbindelse med Gjenoprettelsen af Regjeringens Magt. Man maa ikke forverle Retten til Kritik med en systematisk Opposition. Regjeringen vil aldrig indrømme de skjændige Lidensflaer nogen Leilighed til at vække Uroligheder.

Italien. Deputationen fra Nationalforsamlingen i Modena har havt Foretræde hos Kong Victor Emanuel og erholdt følgende Svar: Den af Hertugdømmerne for 11 Aar siden besuttede Forening er nu atter enstemmig bleven vedtagen, og dette viser det faste Forsæt at unddrage Fædrelandet for de smertelige Følger af et fremmed Herredømme. Benyttende mig af de mig derved givne Rettigheder skal jeg understøtte eders Sag hos Europas Magter. Europa vil være retfærdigt og ædelmodigt mod italienske Provindser, der ville stille sig under det maadedholdne nationale Monarki, med hvilket Veligheden, samt fælles Herkomst og Interesser forbinde dem.“ Kongen roste derpaa den herskende Enighed og Moderation og bragte i Grædning, at talrige Frivillige fra Hertugdømmerne havde taget Del i Krigen, hvilket beviste Fæstheden i de fattede Forsætter.

Endel Borgere i Turin have opfordret Kommunalbestyrelsen til at aabne en almindelig Subskription til Oprettelsen af et Monument i Paris, der skal staa til Minde om Italiens Taknemmelighed mod Frankrig for dets Bistand i dets Selvstændighedskamp.

Den parmasenske Nationalforsamling har bekræftet Garini i hans Diktatur og bemyndiget ham til at optage et Vaan.

— Medens det franske Blad Constitutionnel erklærer de mellemitalienske Staters Forening med Sardinien, bekræfte de sardiniske Blade sig for at gjøre Tilslutningen allerede nu til en fulendt Kjendtgjørelse. Independence opfordrer Central-Italien til at vælge sig en Regent, der provisorisk skulde regjere i Victor Emanuels Navn, og foreslaar derill Prinds Napoleon eller Prinds Eugen af Savoyenien. Den første skulde laane Landet Magt og Glands, den sidste repræsentere Huset Savoyenien. Opinionsen gaar endnu videre, og dette Blads Anskuelse synes at være af saameget større Betydning, da det er en af de moderateste og mest agtede Mænd, det moderne Ita-

lien, Massimo d'Azeglio, der udtaler den. Han opfordrer Kongen af Sardinien til at gjøre Brug af den Ret, som Proklamationen af hans Suverænitæt i de mellemitalienske Stater giver ham, og at indsatte provisoriske Regenter i disse Stater.

— Afstrykkel af Forhandlingerne paa Züricherkonferencerne skal være nærforestaaende.

Tyrkiet. I Konstantinopel er der opdaget en Sammensværgelse mod Sultanens Liv.

Fra Kalkutta meddes den 27de August, at al Slags Næringsdrift i Ostindien skal fra nu af bestattes. Afvæbningsakten staar fremdeles ved Magt. Den franske Flaade i Cochinchina gaar sandsynligvis til China.

Kunsten

At temme vilde Hester

af den berømte Hestetemmer J. S. Marey. Oversat af Schroder paa Voll. Faæes hos W. C. Fabritius i Christiania. Pris 12 p.

Norsk Fiske-Guano.

Et større Parti af norsk Fiske-Guano, der er hidkommen fra Lofoten, Hayes til Udsalg. Prisen en 2½ Spd. pr. Centner i Søffe paa 2½ Centner. Emballagerne 20 p extra. Man henvende sig til F. S. Frølich's Kontor, Kogens Gade No. 14.

Christiania Kornpriser.

Indenlandsst

Hvede, 3½ a 5½ Spd. Intet solgt.
Rug, 16 p a 17 p.
Byg, 11 p a 14 p.
Havre 8 p a 9 p 12 p.

Udenlandsst

Rug østersøst 17 p.
Rug dansk 16 p a 16 p 18 p.
Byg 2radigt 15 p 18 p a 16 p.
Erter 4½ a 4½ Spd.
Hvede 4½ Spd.

Christiania Fiskepriser.

	Nye Varer:
Stlb, Kjømbd. 4 Spd. pr. Lb.	6½ Spd.
Stlb, stor Mld. 3½ Spd. pr. Lb.	6 —
Stlb, smaa do. 16 p.	5 —
Stlb, stor Christ. 3 Spd. pr. Lb.	4 —
Stlb, smaa do. 13 p pr. Lb.	3 —
Storset 4 p 12 p a 1 Spd. pr. Bog.	
Middelsæt 3 p 12 p pr. Bog.	
Smaaæt 2 p 12 p a 3 p pr. Bog.	
Rødstier 6 p 12 p.	

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.